இந்துசுயக்கியானசங்கத்தாரால்பரிபாலிக்கப்பட்டுவருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுயக்கியான பத்திரிகை.

VOL. V.—NO. 11.] MADRAS:—SUNDAY MARCH, 14, 286 A. S. [MONTHLY, 4 ANNAS.

*சொல்லுகசொல்லைப்பிறிதோர்சொலச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொலின்மையறிந்து.—குறள்.*

கடவுளினது சங்கற்பம்.	அரசனெவ்வழி யவ்வழி.
மயங்குகிறவர்களும், மயக்குகிறவர்களும்.	வேதோபந்நியாசம்.
வரியெவருக்கு.	தீட்டின் உற்பத்தி.
வருமானபந்தயம்.	சமயபுராதனம்.
	கன்பூசியஸம் யேசுவும்.

கடவுளினது சங்கற்பம்.

அதிக தேவபக்தி விசுவாசமுள்ள ஒரு குருக்கள் சமையம் வாய்க்கும்போதெல்லாம் தன் குமாரனுக்கு, கடவுள் எல்லா ஜீவராசிகளையும் பாதுகாத்துவருகிறாரென்றும், தன்னுடைய சகல சிருஷ்டியினிடத்திலும் அன்புகூர்ந்திருக்கிறாரென்றும், ஒரு ஊர்க்குருவி கீழேவிழுகிறதாயிருந்தாலும் அதைக் கவனிக்கிறாரென்றும், எதையும் இரவும் பகலும் கண்காணித்து வருகிறாரென்றும், மனதில் நன்றாய்ப் பதியும்படி உபதேசித்துவந்தார். ஒருநாள் ஒருநாரை இரைதேடிக்கொண்டு தண்ணீரில் போய்க்கொண்டிருக்கிறதைக்கண்ட அந்தப்பெரியவர் தன் மைந்தனை யழைத்து, அந்த நாரையைச் சுட்டிக்காட்டி, அது இவ்விதமாய்த் தன்னுடைய ஆகாரத்தைச் சம்பாதித்துக்கொள்ளுவதற்காக அதினுடைய உடல் எவ்வளவு தகுதியாய் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது பார்த்தையா! அதினுடைய கால்கள் தண்ணீரில் போவதற்கேற்றவிதமாக எப்படிச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன! அதினுடைய மூக்கு எவ்வளவு நீண்டு மெல்லிசாயிருக்கிறது! அது தன்னுடைய அடிகளைத் தண்ணீரில் அழுத்தும்போதும் வெளியில் எடுக்கும்போதும் எவ்வளவு மெதுவாய் மடிக்கிறது, எவ்வளவேனும் தண்ணீரை அலையவொட்டவில்லை பார். இவ்விதமாய் மீனுக்குச் சுத்தமாய்த் தெரியாதபடி அந்த நாரை நெருங்கிப்போகக் கூடியதாயிருக்கிறது. மகனே! அந்தப்பட்சியைப் பார்க்கும்போதே, அதற்கு ஜீவனோபாயம் கற்பித்திருப்பதில், கடவுளினுடைய ஞானமும், அன்பும் தெரியாமற்போகவில்லையே என்று சொன்னார். அதற்கு அந்தச்சிறுவன், ஆமப்பா நாரையின்மட்டில் கடவுளினுடைய நற்குணம் தெரியவருகிறதென்று நினைக்கிறேன்; ஆனால் மீன்விஷயத்தில் அந்த ஏற்பாடு கொஞ்சங் கொடூரமாயிருக்கிறதென்று உமக்குத் தோன்றவில்லையா வென்றான்.

A. M. M.

மயங்குகிறவர்களும் மயக்குகிறவர்களும்.

ஒருவன் இறந்தபின்பு, அவனுடைய ஆன்மாவை நோக்கிச் செய்யப்படுங் கருமகாலத்தில், கரு - பிராமணர்களுக்கு சோடசங் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அது ஏனெனில், அந்த ஆத்துமா மேலுலகத்திற்போய்ச்சேர கஉ-மாசஞ் செல்லுகிறதென்றும், நம்முடைய அந்தப் பன்னிரண்டுமாசமும் அந்த ஆத்துமாவிற்குப் பன்னிரண்டுநாளென்றும், ஒருதினத்திற்கு ஒருவேளை போசனமாக கஉ - மாசிகமும், இடைவழியில் காறுறு முதலிய நான்கு கடங்களைக் கடந்துபோவதினாலுண்டாகிய ஆயாசந்தீர அந்தந்தக்காலத்தில் போசனமாக உதவும்படி நான்கு ஊனமாசிகமும், ஆகப் பதினாறுமாசிகம் பன்னிரண்டுமாசத்திற்குள் கொடுக்கவேண்டியதாம். அந்தந்த மாசத்திலுங் காலத்திலுங் கொடுக்கவேண்டிய இந்த மாசிகங்களை முன்னதாய்க் கருமாந்தரினத்தில் கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் யாது எனில், கருமத்துக்குரிய கர்த்தா அதுவரையில் ஜீவித்திருப்பானென்கிற நிச்சயமில்லாதபடியால் முந்தி நடத்திவிடவேண்டுமென்கிறார்கள். அந்தமட்டில் சரியென்று வைத்துக்கொள்வோம். மறுபடி அந்த மாசிகங்களை மாசமாசங்கொடுக்கச்சொல்லுகிறார்கள். ஒருமிக்கக் கொடுத்தாய்விட்டதை மறுபடியுங் கொடுக்கவேண்டிய தென்னையெனின், இக்காலத்திற்குள் கருமகர்த்தா இறந்துபோயிருப்பானாகில் அது பிரயோசனப்படுமேயன்றி, ஜீவித்திருந்தால் பிரயோசனப்படமாட்டாது, மறுபடி கொடுத்துத்தான் தீரவேண்டுமென்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சாஸ்திரம் யாருக்குப் பிரயோசனகரமாய்ச் செய்யப்பட்டதோ? வெகு நேர்த்தியானது! ஒருவன் அப்போதப்போது செய்கிற புண்ணிய பாபகருமங்கள் அவன் சாகிறவரையில் இவ்விடத்திலேதானே தங்கியிருந்து, அவன் இறந்தபின்பு அவனுடைய ஆத்துமாவோடு கூடச்செல்லுஞ் சக்தியுடையனவாயிருக்கையில், மேற்கண்ட மாசிககர்மமாத்திரம் உரிய ஆத்துமாவினிடமாய்த் தங்கியிருந்து அந்தந்தக்காலத்தில் பிரயோசனப்படாமற்போவானேன்? இது வெகு அதிசயம்! பிரமைகொண்டு ஏமாறுகிறவர்களிருப்பதால், ஏமாற்றுகிறவர்கள் ஏற்பட்டார்கள்.

A. M. M.

வரி எவருக்கு.

இத்தேசத்தாருக்கு இந்திய துரைத்தனத்தாரால் இதுவரையில் விதிக்கப்பட்டிருக்கும் வரி இந்தக்களால் கொடுக்கக்கூடியதா அல்லது கூடாததா வென்பதனையும், அது எத்தகையோர்மீது சுமத்தக்கூடியதென்பதனையும் ஆலோசிப்போம். விவாக டம்பவிஷயத்திலும், கருமாந்த விஷயத்திலும், நாமகரணவிஷயத்திலும், கர்ணாந்திரவிஷயத்திலும், விக்கிரகங்களின் அபிஷேக உற்சவ ஊர்கோலவிஷயத்திலும், பிராமணருக்குத் தானங்கொடுக்கும் விஷயத்திலும், கோயில்கள் கட்டும்விஷயத்திலும், விக்கிரகங்களைத் தோளில் சுமந்து தெருத்தெருவாக ஈனமானங்கெட்டு அலையும்போது கொளுத்தும் பூரணம், மத்தாப்பு, தீவட்டி விஷயத்திலும் அளவிறந்த திரவியம் அழிந்துபோகின்றது. சாயாதி வழக்குவிஷயமாகவும், இன்னும் வேறு அழிவழக்கு விஷயமாகவும் லாயருக்கும், பாரிஸ்டருக்கும் திரவியத்தைத் தொலைத்துவிடுகின்றனர். அநேகர் குடிவெறிவிஷயமாகத் தங்கள் பொருளைத் தொலைத்துவிடுகின்றனர். இன்னுஞ்சிலர் "நீ கீழ்மகன், நான் உயர்ந்த ஜாதியான்" என்று வழக்கிட்டுப் பணத்தைத் தொலைக்கின்றனர். ஆகையால் இதுவரையில் விதித்திருக்கும் வரிகளை மூவத்தனையாகப்பெருக்கி மேற்கண்டவர்கள்மீது சுமத்தி, மேற்கண்ட நடவடிக்கையில்லாத சற்புருஷர்மீது சுமத்தியிருக்கும் வரியை நிவர்த்திக்கவேண்டும். அன்றியும், க0-வருஷங்களுக்குமுன் க0-ரூபாய்க்கே விலை ஆய்க்கொண்டிருந்த க0 - ரூபாய் சவரன் இப்பொழுது கரு-ரூபாய்க்கு விலை ஏறி இருக்கின்றது. எவ்வளவு சவரன் இத்தேசத்திற்கு வந்தபோதிலும் இத்தேசத்தார் "நீ-நான்" என்று போட்டிசெய்து ப்ரிமியங்கொடுத்து வாங்கி உருக்கி ஆபரணங்கள் செய்துவிடுகின்றனர். இதனால் பொன் முதலிய உலோகங்கள் இந்நாட்டில் வரவர குறைகிறதென்றும் நன்றாய் விளங்குகின்றது. சாதாரண ஏழைச்சனங்களுக்கு விதிக்கும் வரிகளை நிறுத்திப் பணக்கொழுப்பால் வீண்விரையஞ்செய்யும் டம்பர்களுக்கும், குடியர்களுக்கும் மது, ஒயின், விராண்டி, ஷெரி முதலிய பானவஸ்துக்களுக்கும் விதித்தால் துன்மார்க்கப் பரித்தியாகம் ஆவதோடு லோகோபகாரமாகவும் இருக்கும்.

M. MASILAMONI.

வருமானத்தைப்

பந்தயமாக வைத்தாடியது.

பூர்வீகத்தில் சகுனியுடன் தர்மராஜனும், புட்கரனுடன் நளராஜனும் கவருடி நாடுநகரங்களையும், ஆஸ்தியையும், த

ம்மையும் பந்தயமாகவைத்துத் தோற்றார்களென்று சரித்திரவாயிலாய் அறிந்திருக்கின்றோம். சிலநாட்களின் முன்னே கல்கத்தாவில் துரைத்தன உபகாரச்சம்பளம்பெற்றுச் சீவிக்கும் ஒருவன் சீட்டாட்டத்தில் பந்தயம் வைக்கப் பொருளில்லாமையால், பென்ஷனைப் பந்தயமாகவைத்துச் சீட்டாடித் தன் குடும்பத்தை ரக்ஷைசெய்யத் தனக்குக் கிடைத்திருந்த சீவனமார்க்கத்தை யிழந்தானென்று கேள்விப்படுகிறோம். நேசர்களே! சூதாடல், கள்ளுண்டல் முதலிய துர்ப்பழக்கங்கள் தம்மில் இன்பத்தைத் தோற்றுவித்துத் துன்பத்தை யுடனே யளிக்குங் குணமுடையனவென்பதை யறிந்து எச்சரிக்கையோடிருங்கள். நளமகாராசன் சூதாடத்துணிந்தபோது, அவனுடைய மந்திரிகள் பல நீதிகளை எடுத்தோதித் தடுத்தார்கள். அவர்கள் அரசனுக்குரைத்த நீதி அடியில்வரும் செய்யுளாம்—

"காதல்கவறாடல் கள்ளுண்டல்பொய்மொழிதல்
ஈதன்மறுத்த லிவைகண்டாய் - போதில்
சினையாமைவைகுந் திருநாடாசெம்மை
நினையாமைபூண்டார் நெறி"

இச்செய்யுளிற்புகன்ற நீதி யாவருங் கைக்கொண்டொழுகத்தக்கவையாம்.—திராவிடவர்த்தமானி.

அரசனெவ்வழி யவ்வழி குடிகள்.

ஓர்நாடு அல்லது பதியையாண்டுவரும் அரசனானவன் எம்மாதிரியாகத் தனது குடிகளை யாளுகின்றனனோ அவ்வாறே அக்குடிகளும் அவ்வரசனுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருப்பர். அரசன் பிறதேசத்தார்மீது வீண்வழக்குகள் தொடுத்து தன்னூரில் கலக்கத்தையும், அயலூரில் கலகத்தையும் வகித்துத் தன் குடிகளுக்கு மிக்க திரவியநஷ்டம் செய்துவிப்பதிலும், மிதமற்ற வரியிறைகளை விதிப்பதனாலும், இன்னும் ஏனையவற்றாலும் கொடுமைகள் புரிந்து அன்னோரை அடிமைகொள்வானாயின், அடிமைத்தனத்தையும் கொடுமையையும் குடிகள் சகியாதவராய் அவ்வரசனுக்குத் துரோகஞ்செய்யும் சிந்தையுடையவர்களாகவே யிருப்பர். அரசன் தன் குடிகளுக்கு இகத்தில் சுகமுண்டாகும்படியாகத் தனது பதியை எவ்வெவ்விதத்தில் சீர்திருத்தக்கூடுமோ அவ்வவ்விதத்தாலும் சீரைத்தேடியும், பிறநாடுகளால் தன்னுடைய நாட்டிற்கு அபாயமின்மையைத்தேடியும் செங்கோலோச்சிவருவனேல், குடிகளும் அவ்வரசனுக்கேனும் தங்கள் பதிக்கேனும் அபாயம் நேரிடுங்கால் கண்ணை இமைகள் காப்பதுபோலும், விரலை நகங்கள் காப்பதுபோலும் துணைபுரிவர்.

ஆனால் குடிகள் கொடுங்கோன்மன்னனால் ஆளப்படினும் கலகம் நேர்ந்த காலங்களில் தமது நாட்டின்மீது அல்லது தமது அரசர்மீது படையெடுத்துவரும் எதிலர்பாலேகார். ஏனெனில், அவ்வாறு செய்பவர்களின் கதியானது அரசனைநம்பி புருஷனைக் கைவிட்டவள் தலையெழுத்தாம். புருஷனைக்கைவிட்டு அரசனுக்குக் கைகொடுத்தவளை எவ்வாறு அரசன், புருஷனைக் கைவிட்டதுபோல் தன்னையும் அவள் கைவிடுவாளென்றெண்ணித் தண்டித்துத் தாழ்மைப்படுத்துவானோ அவ்வாறே பிறவரசனும் தன்னரசனைக் காட்டிக்கொடுப்பவர்களைத் தனக்கு மவ்வாறே அவர்கள் செய்வார்களென வெண்ணித் தண்டித்துத் தாழ்மைப்படுத்துவானென்பது திண்ணம்.

இவ்விஷயத்தையறிந்தோ வறியாமலோ தற்காலம் இந்துக்கள் இராஜபக்தியுடையவர்களோ அல்லரோ வென்னும் வீண்வியவகாரம் இச்சென்னையின்கண் நிகழ்ந்துவருகின்றது. இந்துக்களுக்கு இராஜபக்தியுண்டில்லையென்பதை யநுபவத்திலே கண்டறியவேண்டியது. இதைவிட்டு வீணே வார்த்தையாடுவதிற் பிரயோசனமில்லை. D.

வேதோபந்நியாசம்.

திவான்பகதூர் இரகுநாதராயர் அவர்களும், கிறீஸ்தவ போதகாசிரியரும் கருத்து வேறுபட்டு ஒருவர் கூற்றை யொருவர் மறுக்கும்படி பல உபந்நியாசங்கள் செய்துவருகின்றனர். இவர்களுடைய விவாதத்தைப்பற்றிச் சென்றவாரம் D.என்பவர் எழுதியுள்ளவற்றால் விளங்கியிருக்கும். சென்ற ஆதிவாரம் மாலை கிறீஸ்தவபோதகாசிரியர் கிறீஸ்துமதத்திலுள்ள நீதிகள் வேதத்தில் கிடையாதென்று தாம் பிரதமத்தில் சொல்லிய வாக்கியத்தைச் சில வேதவாக்கியங்களைக் கொண்டு சாதிக்கவேண்டிச் சில சுலோகங்களைச் சத்தச்சிதைவோடு குதலைச்சொற்களால் படித்து, இந்துக்களுக்குப் பல தேவருண்டென்றும், ஒவ்வொரு தேவருக்கும் ஆயிரம் ஐந்நூறு மனைவியருண்டென்றும், அத்தேவருக்குப் பூர்வீகத்தவர் அஸ்வமேதம், கோமேதம், நரமேதம் முதலிய செய்துவந்தார்களென்றும், அத்தேவர்களுக்குக் கொலையிலும் புலையிலும் கள்காமாதிகளிலும் விருப்பமுண்டென்றும், இத்தகைய அசுத்த அசப்பிய துன்மார்க்க ஒழுக்கங்கள் கிறீஸ்துமதத்திற் கிடையாதென்றும், ஆதலால் கிறீஸ்துமத நீதிவேதத்தில் கிடையாதென்றும் உபந்நியாசித்தார். இதனை மிகு அமைதியோடு செவிசாய்த்துவந்த திவான்பகதூர் அவர்கள் அப்பாதிரியாரா லெடுத்தாளப்பட்ட வேதவாக்கியங்களுக்கு வேறு பாவப்பொருளுண்டென்றும், அவற்றை விளக்கித் தாம் ஒரு உபந்நியாசம் இம்மதி ௧0௨ புதன்கிழமை செய்யப்போகிறதாகவும் சொன்னதுபோலவே சென்ற ௧0௨ பல விவேகிகள் கூடிய சதசில் தாம் உபந்நியாசிக்கவாரம்பித்தார். முதலில் இந்துக்களுக்குப் பல தேவருண்டென்று பாதிரியார் சொன்னதை மறுதலிக்கவேண்டிச் சில வேதசுலோகங்களின் எண்ணைமாத்திரம் குறித்து அவற்றில் கடவுளை ஒன்றன்பாலாகவும் ஒருமையாகவும் கூறப்பட்டிருக்கின்றமையால், கடவுள் பலருண்டென்பது வேதசம்மதமல்லவென்றும், தேவர்களென்னுஞ் சொல்லிற்குச் சத்தார்த்தம் தீவிரபுத்தி அல்லது பிரகாசமுடையாரென்றும் சொல்லினர். ஆதலால் வேதத்தில் குறிக்கப்பட்ட அக்கினி வருணன் வாயு முதலிய தேவர்களெல்லாங் கடவுளரல்லரென்றும் சொல்லினர் தேவர்களெனப்படுவோர்கள் கடவுளரல்லவாதலால், ௧000-௫00-மனைவியரை யுடைத்தாயிருந்தது தீவிரபுத்தியுடைய தேவரென்னப்பட்ட மனிதரேயல்லாமல் கடவுளரல்லரென்றும் ஆதலால் இந்து கடவுளருக்குப் பல மனைவியருண்டென்று வேதங் கூறுகிறதென்பது சுத்தாபத்தமென்றும் காட்டினர். வேதாபிப்பிராயமோ எல்லோருங் கொலைகள் காமாதிகளை ஒருபோதும் ஒ ஒருசிறிதும் அநுசரிக்கா திருக்கவேண்டு மென்பதேயாம். இஃது எங்ஙனமெனின், இந்த துர்க்கிருத்தியங்களிலெல்லாம் மனஞ் செல்லத்தக்கது மனித இயற்கையாதலால், அதை முற்றும் மறுதலிக்க ஒரேமுறையில் பிரவேசிப்பது அசாத்தியமென்று புத்திசாலிகளாகிய இருடிகள் சில நிபந்தனைகளை யேற்படுத்தி அந்நிபந்தனைவாயிலாக மதுமாமிச விபசாராதிகளை யொழிக்கப் பிரவேசித்தனர்களாம். ஒருவன் மாமிசபக்ஷணம் செய்யவேண்டில் ஐந்துநகங்களையுடைய மிருகங்களையே கொல்லவேண்டுமென்றும், அதிலும் இன்னின்னது போஜனயோக்கியதை யற்றதென்றும், போஜனயோக்கியதையுடையவைகளையும் அதற்குத்தக்க [illegible] களைச்செய்தே கொன்று பக்ஷிக்கவேண்டுமென்றும், அப்படி யாகஞ்செய்யத்தக்கவன் தனக்கும் தன்னை யடுத்தவர்களுக்கும் மூன்றுவருஷத்திய உணவாதிகளைத் தேடிவைத்திருப்பவனே யாகஞ்செய்ய யோக்கியதை யுடையானென்றும், இப்படியே ஒரு கன்னிகையை மணம்புரியவேண்டினும், மதுவைப் புசிக்கவேண்டினும் யாகங்களைச்செய்தே மணம்புரியவும் புசிக்கவும் வேண்டுமென்றும் நிபந்தித்திருக்கின்றார்களாம். இத்தியாதி நியாயங்களால் வேதத்தில் அவற்றையெல்லாம் புரிய இடந்தாவில்லையென்றும் ஜாதிவித்தியாசமும் சொல்லப்பட்டிருக்கவில்லையென்றும் மகாபாரத திருஷ்டாந்தங்காட்டி முடித்தார். இதன்மேல் அத்தியக்ஷரெழுந்து தான் கிறீஸ்தவராதலால் இதிற் சிற்சில அம்சம் தனக்குச் சம்மதமில்லையென்றும், பெரும்பாலும் சம்மதமேயென்றும் அவற்றை இந்துக்கள் பின்பற்றவேண்டுமென்றும் முடித்தார்.

இதைப்பற்றிய எமது அபிப்பிராயத்தை வருகிறமுறை வெளியிடுவோம்.

தீட்டின் உற்பத்தி.

பிராமணர் தாங்கள் தொன்றுதொட்டு உண்டுவந்த மாமிசபோஜனத்தை பௌத்தர்களைக்கண்டு நிக்கிரகித்துத் தாங்கள் மேன்மையடையக்கருதி, நெடுங்காலவழக்கத்தைத் திடீலென்று விட்டுவிடக்கூடாதவர்களாகவும், அவ்வாறு விடுவதினால் தேகசௌக்கியக்குறைவு நேரிடுமெனவுங்கருதி எக்கியம், வேள்வி, யாகம், ஸ்ராத்தம், தேவாராதனை முதலிய பிரயோஜனகாலங்களில்மட்டும் உண்ணலாமென்று ஏற்படுத்தி அவ்வாறே உண்டுவந்தனர். சிலர் இவ்வேற்பாட்டின் வரம்பில் உறுதியாகநிற்க சக்தியற்றவர்களாக மற்றக் காலங்களிலும் அதனை உண்டுவந்திருக்கவேண்டும். இரகசியமாக உண்ணுவதை மற்ற ஜாதியார் கண்டால் தங்களை மதிக்கார்களெனக்கருதி தங்கள் பாகசாலைகளுக்குள் மற்ற ஜாதியார் வரலாகாதென்றும், தங்கள் போஜனவகைகளை அவர்கள் பார்க்கின் அது தீட்டாகிறதென்றும் ஏற்படுத்தி இரகசியமாக மற்ற காலங்களிலும் மதுமாமிசாதிகளை உண்டுவந்திருக்கவேண்டும். இதற்கு சிலகாலத்திற்குப்பின் தா

ங்களும் மதுமாமிசாதிகளை உண்ணுதவர்களென்று பிரசித்தப்படுத்தி இத்தேசப்பிரஜைகளால் கௌரவப்பட்டு வருகிறகாலத்தில் மதுமாமிசாதிகளை இரகசியமாக விலைக்கு வாங்கவாகிலும், அல்லது எவர்களைக்கொண்டாகிலும் வாங்கொள்ளவாகிலும் அனுகூலிக்கா திருந்திருக்க வேண்டும். இக்காரணத்தினாலேயே மதுமாமிசாதிகளை விட்டுவிட்டு, அவற்றிற்குப்பிரதியாக உழுந்து தேனைத்தெரிந்து ஏற்படுத்திக்கொண்டனர். இரகசியமாக மதுமாமிசாதிகளை உண்டுவந்தகாலத்தில் சூத்திரர் முதலியோர் தங்கள் பாகசாலையினுள் வரலாகாதென்றும், தங்கள் போஜனபதார்த்தங்களை இத்தேசத்தார் பார்க்கலாகாதென்றும், பார்க்கின் தீட்டாகிறதென்றும் ஏற்படுத்திய நிபந்தனையை மரக்கறி பதார்த்தங்களைமட்டும் உண்ணும் இக்காலத்திலும் ஏன் வைத்திருக்கவேண்டும். அந்நிபந்தனை முன்போல அவ்வாறே இருப்பது கௌரவமென்றார், இஷ்டமிருந்து மதுமாமிசாதிகளை உண்ணுபவர்களின் இரகசியம் வெளிப்படாதிருக்கட்டுமென்றல்லவா அவ்வேற்பாட்டை இன்னமும் முன்போலவே வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு பௌத்தமத அரசன் தவளையைப்பிடித்த சர்ப்பத்திற்குத் தன் தொடையினின்று சிறுதுண்டு மாமிசத்தை அறுத்துப்போட்டுத் தவளையைத் தப்பவிட்டதாகச் சரித்திரமிருக்கிறது. இத்தகைய சரித்திரம் பிராமணர் சரித்திரத்தில் எங்காகிலும் எழுதியிருக்கிறதா? இல்லையே!

வாகநகர்துவச மன்னுநின்னுனுதவி
நீகமுயிர்பெறவே நீக்கியே - நாகத்தின்
தன்பசியைத்தீர்த்த தயாளாஇவ்வேளைதனி
லென்பசிக்கேது இலை.

M. Masilamoni.

சமயபுராதனம்.

(௩௬-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

ஆரியர் பூர்வ அரசரிடத்தில் மந்திரிகளாகவும், கல்விச்சங்கத்தாராகவும் அமர்ந்து, இதிகாசமெழுதியவரால் எழுதப்பட்ட சரித்திரங்கள் அரசர் முன்பாகக் கொண்டுவரப்பட்டு அரங்கேற்றுபடி செய்விக்கப்படவேண்டுமென நியமித்து, முறையே கொண்டுவரப்பட்ட இதிகாசங்களில் தங்களைப்புகழ்ந்திருப்பனவையை யங்கீகரிக்கச்செய்தும், தங்கள் பூர்வோத்திரங்களில் உள்ளதைஉள்ளபடி எழுதி இருப்பனவையை யழிக்கச்செய்ததினாலும், தங்களுக்கு முன்னிருந்த பூர்வசரித்திரங்களை ஒழிக்கச்செய்ததினாலும் இப்பரியாய நிபத்தின் பூர்வசரித்திரம் இல்லாமற்போனதினாலும் இவர்கள் இத்தேசத்தில் குடியேறிய காலம் இன்னதென்று தெரியவில்லை. 2500-வருஷங்களுக்குமுன் தன்னாணையைச்செலுத்தி, சத்துருக்களுக்கு அறிவுபுகட்டி, சான்றோருக்குத் துணைபுரிந்து அறமுறைவழுவாமல் செங்கோல் நடாத்திவந்தவரும், ஆசியாகண்டத்தில் பௌத்தமதத்தை ஸ்தாபித்தவரும், சாங்கேயமுனியின் புத்திரருமாகிய கௌத்தம பௌத்தரென்பவர் உன்னைப்போல் பிறனையும் விரும்பக்கடவாயென்னும் வாக்கியத்தையும், கொல்லாவிரதத்தையும் நிலைநாட்டிப் பிரஜைகளுக்குத் தெளிவாக விளங்கும்படி விவரித்து விவரித்து இரண்டுகோடியே தொண்ணூற்று மூன்று இலக்ஷத்து அறுபத்தெண்ணாயிரம்எழுத்துகளால் பிடகாக்கியமென்னும் முப்பத்திரண்டுபிரிவுகளாக எழுதிய தர்ம்மபதம் (Darmapada) வென்னும் வேதக்கோட்பாட்டின் அமிசங்களும், ஜோராஸ்டர் (Zoroaster) என்னும் பாரசீகவேதியன் மாமிசபோஜனஞ்செய்யும்படியும், தீயை வணங்கும்படியும் கற்பித்தெழுதிய இன்டவஸ்டா (Zendavesta) வென்னும் வேதக்கோட்பாட்டின் அமிசங்களும் பிராமண வேதாகமங்களில் அடங்கியிருப்பதால், அவ்விருவேதங்களினின்றுஞ் சிலவற்றைத்தழுவி, இல்லாதன சிலவற்றை நூதனமாகச்சேர்த்து முதலில் நவீனமாக ருக்வேதத்தை யெழுதியிருக்கவேண்டும். யாககாலங்களிலும், ஸ்ரார்த்தகாலங்களிலும் மாமிசாதிகளை உண்ணலாமென்று ருக்வேதத்தில் மிகவிரிவாக எழுதப்பட்டு, சாமவேதத்தில் அதனை நிக்கிரகித்திருப்பதாலும், வடதிசை பிராமணரினும் தென்திசை பிராமணர் சுத்த சைவர்களாயிருப்பதாலும் இக்காரணங்களினாலே பிராமணர் பூர்வகாலத்தில் மாமிசபக்ஷணிகளா யிருந்தன ரென்றும், பௌத்தர்களைக்கண்டு மாமிசபோஜனத்தைச் சிறிதுசிறிதாக நிக்கிரகித்திருக்க வேண்டுமென்றும் திருட்டாந்தப்படுவதால், பிராமணர் இத்தேச பூருவகுடிகளல்லவென்றும், கௌதமமுனிக்குப் பின் இத்தேசத்தில் குடியேறி இருக்கவேண்டுமென்றும் அனுமானிக்கப்படுகின்றது.

துளுவவேளாளர், கொண்டைகட்டிவேளாளர், மைசூர் மாகாணத்திலிருக்கும் சிவாச்சாரர்கள் முதலிய வகுப்பார் தற்காலம் பிராமணக்கொள்கையினராக இருக்கினும் பூருவகாலந்தொடங்கி மாமிசபோஜனஞ் செய்யாதவர்களாக இருக்கின்றனர். தற்காலம் பிராமணக்கொள்கையைப் பின்பற்றி இருக்கும் சிவாச்சாரர்கள் பிராமணர் ஸ்ரார்த்தகாலங்களிலும், யாககாலங்களிலும் மாமிசாதிகளை உண்ணுவதால், அவர்கள் மனைகளில் ஜலபானமும் செய்யோமென்கிறார்கள். இதனால் அவர்கள் எவர்களுடைய பலவந்தத்தினாலோ தங்கள் பூர்வகொள்கையைவிட்டு பிராமண சமயத்தைப் பின்பற்றினபோதிலும் மாமிசபோஜனஞ் செய்யோமென்கின்றதால், பௌத்தமதத்தின் ஓர் அமிசமாகிய கொல்லாமை இவர்களிடத்தில் தோற்றுகின்றதாதலால், இவர்களது பூர்வகொள்கை பௌத்தமதமென விளங்குகின்றது. வைஷ்ணவமதஸ்தாபகராகிய உடையவரென்பவர் மைசூருக்கு அருகிலிருக்கும் மேலைக்கோடைக்குச்சென்று அவ்வரசனைத் தன்வயப்படுத்தி பலவந்தத்தினால் அங்கிருந்த பௌத்தர்களனைவரையும் வைஷ்ணவமதத்திற்குத் திருப்பிக்கொண்டார். கிறீஸ்தவர்கள் தலைமயிரை 2-3-அங்குலம் விட்டுக்குச்சைப்போல் கத்திரித்துவிடுகின்றனர். மகம்மதியர் தலைமயிரை சௌளஞ்செய்துவிடுகின்றனர். இவ்வாறே சீனர், மங்கோலியர், ஜப்பானியர், பர்ம்மியர் முதலியோர் குடுமிவைப்பது அவர்கள் மதாச்சாரம். இந்துக்களும் சீனர் முதலியோரைப்போலவே குடுமிவைப்பதால், இவர்களும் பூர்வகாலத்தில் பௌத்தமதத்தைப் பின்பற்றினவர்களாக இருந்திருக்கவேண்டுமென்று அனுமானிக்கப்படுகிறது. கோயமுத்தூர், மதுரை, திருநெல்வேலி முதலிய இடங்களிலுள்ளோர் கறுத்த நிறத்தையுடையவர்களாக இருக்க, அவற்றிற்கு அருகிலிருக்கும் கொச்சி, திருவாங்கூர், மலையாளத்தார்மட்டும் வெண்ணிறத்தையுடையவர்களாக இருப்பதாலும், மலையாளபாஷை தமிழ்கெட்டு உண்டானதாக இருப்பதாலும், இத்தேசபுருஷர்களே சமஸ்த சுதந்திரங்களையும் பெற்றவர்களாகவிருக்க, பர்ம்மியரைப்போல் அவ்விடங்களின் புருஷர்களினும் ஆடவர்களே சமஸ்த சுதந்திரங்களையும் பெற்றிருப்பதாலும், அடர்ந்தவனங்களில் சஞ்சரிப்பவர்களான பர்ம்மியரைப்போலவே மலையாளத்தாரும் தங்கள் மனைகளைச்சுற்றித் தெங்கு, கமுகு முதலிய சோலைகளை வைத்து அதில் வாசஞ்செய்வதாலும், இவர்களுடைய நடையுடைபாவனைகள் யாவும் பர்ம்மியருக்கு ஒத்திருப்பதாலும், இவர்கள் பர்ம்மாவினின்றே மலையாளத்தில் குடியேறியிருக்கவேண்டுமென்றும், இவ்விந்துதேசமும் பௌத்தமதத்தை அனுஷ்டித்ததாக இருந்ததினால் பௌத்தமதஸ்தரான பர்ம்மியர் மலையாளத்தில் குடியேறியிருக்கவேண்டுமென்றும் அனுமானிக்கப்படுகின்றது. ஆகையால், இக்காரணங்களினாலே பௌத்தமதம் முன்னுண்டானதென்றும், பிராமணசமயம் பின்னுண்டானதென்றுந் தெளிவாக விளங்குகின்றது.

இமயமலைக்கு வடமேற்கிலுள்ள பாரசீகக்குடிகள் தீயை வணங்குவதுபோல பிராமணர்களும் வேள்வி, யாகாதி கிருத்தியங்கள், தீபநமஸ்காரம், சூரியநமஸ்காரஞ்செய்து தீயை வணங்குவதாலும்; பாரசீகரும், மகம்மதியரும் ஆத்திகருக்குள் வழங்கும் ஆன்மாவென்று பெயருற்ற தனியேகபதார்த்தம் ஆண்பாலாருக்கேயன்றி பெண்பாலாருக்கில்லையென்றும், ஆகையால் அவர்கள் வேதங்களை ஓதவும், கடவுளை வணங்கவும் படாதென்று தடுத்திருப்பதுபோல, பிராமணரும் மாதரை வேதம் ஓதுதலினின்றும், தேவவழிபாட்டினின்றும் விலக்கி இருப்பதாலும், அவர்களது பாஷையும், நடையுடைபாவனைகளும் இத்தேசத்தவர்களின் நடையுடைமுதலியவற்றிற்கு முற்றும் பேதப்பட்டிருப்பதாலும், ஒரு தேசத்தினின்று மறுதேசத்தில் குடியேறி இருப்பவர்கள் அத்தேச பூர்வகுடிகளைத் தங்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்துவதுபோல, பிராமணர் இத்தேசத்துப் பூருவகுடிகளைத் தங்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்தியிருப்பதாலும், மகம்மதியர் தங்கள் ஊழியங்களை இயற்றுவித்துக்கொள்ள அடிமைகளை வாங்குவதுபோலவும், விற்பதுபோலவும், பிராமணர் இத்தேச பூருவகுடிகளிடத்தில் தங்கள் கிரியைகளை இயற்றுவித்துக்கொள்ளவும், அவர்கள் செல்வத்தைக் கிரகித்துக்கொள்ளவும் ஜாதிபேதங்களை நிருபித்திருப்பதாலும் கிறீஸ்தவர்களும், பௌத்தர்களும், இத்தேசத்தவர்களும் சுருட்டுபிடிக்கின்றனர். மகம்மதியர் குடாக்குப் பிடிக்கின்றனர். ஆனால் பாரசீகருக்கோ அக்கினியே தெய்வமானதால், அவர்கள் தங்கள் தேவதையாகிய அக்கினிபகவான் சுருட்டு முதலியவற்றைப் பிடிப்பதினால் தீட்டாகிறதெனச் சுருட்டுமுதலியவற்றை யவர்கள் பிடிப்பதில்லை. பூருவகாலமுதல் பிராமணர் மதுமாமிசாதிகளை உண்ணுவதாக மேற்கோள் இருக்கிறதேயன்றி சுருட்டு முதலியவற்றைப் பிடித்ததாக எதிலும் எழுதியிருக்கவுமில்லை, பிரத்தியக்ஷத்தில் நாம் பிடிக்கப் பார்த்ததுமில்லையாதலால், இத்தேசத்தின் பூர்வ இதிகாசமில்லாவிடினும் மேற்கண்ட காரணங்களால் அவர்கள் இத்தேச

பூர்வகுடிகளல்லவென்றும், பாரசீகதேசத்தினின்றும் இத்தேசத்தில் குடியேறியவர்களென்றுந் தெளிவாக விளங்குகின்றது. (இன்னும்வரும்.)

M. Masilamoni.

கன்பூசியஸும் யேசுவும்.

1. இவர்களிருவரும் இராஜவம்சத்தில் பிறந்தவர்களாக வதந்தி.
2. இவர்களிருவரும் ஏழைக்குடும்பத்தில் பிறந்தவர்கள்.
3. இவர்களிருவரும் மனிதர்மீது பூரணவாஞ்சை யுடையவர்களாக விருந்தனர்.
4. இவர்களிருவரும் நீதிமார்க்கங்களைப் போதித்துக்கொண்டு திரிந்தவர்கள்.
5. இவர்களிருவருக்கும் சீடர்களும் பரிவாரங்களு முண்டு கன்பூஷியஸ் அதிக சீடர்களையுடையார்.
6. இவர்களிருவரும் தங்களுடைய சீடர்களை ஒருவரையொருவர் நேசிக்கும்படியாகவும், சகோதரர்போல் ஒழுகும்படியாகவும் கட்டளையிட்டு வந்தார்கள்.
7. இவர்களிருவரும் பிறன் தனக்குச்செய்ய விரும்புவதைத் தான் பிறனுக்குச்செய்ய விரும்பும்படியான நீதியினைப் போதித்துவந்தார்கள்.
8. இவர்களிருவரும் கர்விகளாலும், துடுக்கர்களாலும் இகழப்பட்டுவந்தார்கள்.
9. இவர்களிருவரும் ஆச்சரியப்படத்தக்க கோடானுகோடி சனங்களால் மதிப்புற்றனர்.
10. இவர்களிருவரும் உலகத்தில் மிக்க வாய்மைபெற்றிருந்தனர்.

இதுநிற்க,

1. கன்பூசியஸ் விவாகம் புரிந்திருந்தார். ஏசுவானவர்க்கு விவாகமில்லை.
2. கன்பூசியஸுக்கு புத்திரனுண்டு. ஏசுவானவர்க்குப் புத்திரனில்லை.
3. கன்பூசியஸ் தன் இருபதாம்வயதில் பிரசங்கம் செய்ய வாரம்பித்தார். ஏசுவானவர் முப்பதாம் வயதில் தொடங்கினார்.
4. கன்பூசியஸ் ஐம்பதுவருடகாலம் பிரசங்கஞ்செய்தார். ஏசுவானவர் இரண்டொரு வருடகாலம் பிரசங்கஞ்செய்தார்.
5. கன்பூசியஸ் ஏசுவானவர் போதித்துவந்த நீதிகளைப்பார்க்கிலும் இருபதுமடங்கதிகமாகப் போதித்துவந்தார்.
6. கன்பூசியஸ் படித்தவர். ஏசுவானவர் படியாதவர்.
7. கன்பூசியஸ் இவ்வுலகத்தைப்பற்றி போதித்ததுமல்லாமல், இவ்வுலகத்தைப் பொருளாக மதிக்கவும் சொன்னார். ஏசுவானவர் இவ்வுலகத்தை அவமதிக்கச் சொன்னார்.
8. கன்பூசியஸ் மறு உலகத்தைப்பற்றி யொன்றுஞ் சொல்லவில்லை. ஏசுவானவர் பரத்தைப்பற்றி மிகக் கூறியுள்ளார்.
9. கன்பூசியஸ் ஆன்மாக்களை இகத்தில் சுகஜீவிகளாக்க வெத்தனித்தார். ஏசுவானவர் ஆன்மாக்களைப் பரத்தில் சுகஜீவிகளாக்க வெண்ணினார்.
10. கன்பூசியஸ் மனிதனைச் சபிக்கவில்லை. ஏசுவானவர் சபித்தார்.
11. கன்பூசியஸ் கடவுளைப்பற்றி யொன்றும் சொல்லவில்லை. ஏசுவானவர் யூதர்களின் கடவுளைப்பற்றி யனேகமாய்ப் பேசியுள்ளார்.
12. கன்பூசியஸுக்கு பசாசங்களில் நம்பிக்கையேயில்லை. ஏசுவானவர்க்கு மிகவுண்டு.
13. கன்பூசியஸ் நரகத்தில் நம்பிக்கையுடையவரல்ல. ஏசுவானவர் நரகதண்டனையில் நம்பிக்கையுடையவர்.
14. கன்பூசியஸ் ஒருவரையும் பழிக்குப்பழி வாங்கவில்லை. ஏசுவானவர் பழிக்குப்பழி வாங்குவதில் எண்ணமுடையார்.
15. கன்பூசியஸ் ஒருவனையும் கெடுவாய் என்று கூறவில்லை. ஏசுவானவர் அவ்வாறு கூறியுள்ளார்.
16. கன்பூசியஸ் ஓர்போதும் கோபிக்கவில்லை. ஏசுவானவர் கோபித்தார்.
17. கன்பூசியஸ் தாய்தந்தையர்களை விசுவாசிக்கச்சொன்னார். ஏசுவானவர் அவர்களைப் பகைக்கச் சொன்னார்.
18. கன்பூசியஸ் ஒருவரையும் சவுக்காலடித்துத் துறத்தவில்லை. ஏசுவானவர் அவ்வாறு செய்தார்.
19. கன்பூசியஸ் தன்னுடைய சீடர்களைத் திருடும்படிச் சொல்லவில்லை. ஏசுவானவர் அவ்வாறு செய்தார்.
20. கன்பூசியஸ் ஜனங்களுக்குக் சாராயத்தைச் செய்துக்கொடுக்கவில்லை. ஏசுவானவர் அவ்வாறு செய்தார்.
21. கன்பூசியஸ் ஊரான் வயலில் விளையும் தானியங்களைத் திருடவில்லை. ஏசுவானவர் அங்ஙனஞ் செய்தார்.
22. கன்பூசியஸ் தன்னுடைய நீதிவாக்கியங்களை எழுதிவைத்திருக்கின்றார். ஏசுவானவர் அங்ஙனஞ்செய்யவில்லை.
23. கன்பூசியஸ் தான் கூறியவாறு நடந்தவர். ஏசுவானவர் அங்ஙனஞ் செய்திலர்.
24. கன்பூசியஸ் தன்னைக் கடவுள் புத்திரனென்று கூறவில்லை. ஏசுவானவர் அவ்வாறு கூறியுள்ளார்.
25. கன்பூசியஸ் அற்புதங்களைச் செய்யவில்லை. ஏசுவானவர் அற்புதங்களைச் செய்ததாகக் கூறியிருக்கின்றது.
26. கன்பூசியஸ் தெய்வபக்தியுடையவரல்ல. ஏசுவானவர் அப்படிப்பட்டவரன்று.
27. கன்பூசியஸ் கைத்தொழிலையும், விவசாயத்தொழிலையும் விருத்திசெய்துவந்தார். ஏசுவானவர் அஃது செய்யவில்லை.
28. கன்பூசியஸ் விவாகத்தை விருத்திசெய்யும்படிச் சொல்லுகிறார். ஏசுவானவர் அங்ஙனஞ்செய்கின்றிலர்.
29. கன்பூசியஸ் கொடுமைகளைச்செய்யத் தூண்டவில்லை. ஏசுவானவர் அவ்வாறு செய்துவந்தார்.
30. கன்பூசியஸ் கன்னியத்தோடுங்கூடிய காலமரணத்தை யடைந்தார். ஏசுவானவர் குற்றஞ்சாத்தப்பட்டு சிலுவையி லறையப்பெற்று இறந்தார். D.

நூற்றைக்கெடுத்தது குறுணி.

மேலைய மகுடவாக்கியத்திற்கேற்ப நம்மவர்கள் செய்துவரும் வியவகாரங்களு ளனேகமானவை விவரணையற்றவையாய் வியர்த்தமாகின்றன. நம்மவர்களில் பெரும்பாலார் ஆயிரமாயிரமாகச் செலவுசெய்து விவாகம் புரிவரேயாயினும், விவாகத்திற்காக வழைக்கப்படுவோர்க்கும், வருவோர்க்கும் வெள்ளித்தட்டுகளில் வைத்துக்கொடுக்கப்படும் வெற்றிலைப்பாக்கானது பெரும்பாலும் மட்டைவெற்றிலையும், வெட்டைப்பாக்குமாகவேயிருப்பது வழக்கம். நம்மவர்களிலனேகர் இரவொன்றிற்கு நூறுநூறாகக் கொட்டிக்கொடுத்து பாட்டுகச்சேரி ஆட்டகச்சேரிகளை வைத்து, அக்கச்சேரிகளுக்கு வந்தவர்கள் தலையில் பனிநீர் செம்புகளில் வென்னீரை நிறப்பிக் கொட்டிவருகின்றனர். நம்மவர்களிலனேகர் ஆயிரமாயிரமாகச் செலவிட்டு மாடமாளிகைகளையும், கூடகோபுரங்களையும் கட்டிவருகின்றார்களேயாயினும், தாங்கள் கட்ட உத்தேசித்திருக்கும் கட்டடங்களின் எழில் அல்லது ஏற்பாட்டைத் தக்க சிப்பிகளைக்கொண்டு நிர்ணயித்துக்கொள்வதும், பிறகு வேலையாரம்பித்தகாலத்தில் தக்க வதிகாரத்தலைவர்களை நியமிப்பதுமில்லை. ஆதலால் கட்டடங்கள் கட்டயில் தாங்கள் ஆதியில் உத்தேசித்ததொன்றாயும், முடிவதொன்றாயும் முடிவதும், முடியுமுன்னும், முடிந்த பின்னும் இடிவதும், அதனால் அனேகர் உயிர் முடிவெய்தி மடிவதுமாக முடிகின்றது. நம்மவர்களிலனேகர் தத்தம் குற்றங்களைப்பாராமலே பிறனைச் சாதிப்பிரஷ்டனெனத் தள்ளிவைப்பதும், பிறகு அன்னோராலே தமக்குக் கனத்த தனம் பெயருமேயாயின், உடனே பிரஷ்டத்துவம் பரிசுத்தமாகியதாகவெண்ணி அன்னோரோடு கூடிக்கலந்து குலாவுகின்றனர். நம்மவர்காள்! நமது திருவிழாக்களில் ஊரைச் சுற்றிவரும் இரதமானது எத்தனை பெரிதாகவிருப்பினும், அல்பமாகிய அச்சாணி யொன்றின்மையால் பயன்படாத்தன்மைபோல் நாம் எவ்வளவு திரவியம் செலவிட்டு எவ்வளவு பெருத்த காரியத்தைச் செய்யப்புகினும், அக்காரியத்திற்கு இன்றியமையாமலிருக்கும் எந்த சிறுவிஷயத்தையும் அசட்டைசெய்யாதிருப்ப ததியாவசியகமாகின்றது. D.

☞ எல்லாத் தமிழ்ப்பத்திரிகைகளும், 1885-ம் வருஷவரை செலுத்தவேண்டிய பாக்கிகளும் பு. முனிசுவாமிநாயகருக்கும்; 1886-ம் வருஷத்திய சந்தாக்களையும், இங்கிலீஷ் பத்திரிகைகளும், செகுலர் சொசைடி ஆனரெரி மெம்பர் மெஸ்டர். அப்ஷன்துரையவர்கள் பெயரால் வேப்பேரிக்கும் அனுப்புதல்வேண்டும்.

Printed and Published for the Proprietor at the
Authi Kalanithi Press,
No 6, Natoo Pilliar Covil Street, MADRAS.